

अथ चीरैकवसनो मणीलितः पदे पदे
 भक्ष्यमाणः श्वभिः प्राप लज्जमानो गृहं निजं । 69
 तत्र दासजनस्य अपि तां प्रक्षालयतो मणीं
 न अशकत् संमुखे स्थातुं. कष्टो क्व अविनयक्रमः । 70
 उपकोशा अप्य् अथ प्रातश्चैटिकानुगता गता
 गुह्यणाम् अनिवेद्य एव राज्ञो नन्दस्य मन्दिरं । 71
 बणिग् धिरण्यगुप्तो मे भर्त्रा न्यासीकृतं धनं
 जिहीर्षति इति विज्ञप्तस् तत्र राजा तथा स्वयं । 72
 तेन तच् च परिज्ञातुं तदा एव आनयितो बणिक्;
 मदस्ते किञ्चिद् अप्य् अस्या देव न अस्ति इत्य् अभाषत । 73
 उपकोशा ततो ऽवादीत्, सन्ति मे देव साक्षिणः,
 मञ्जूषायां गतः क्षिप्त्वा भर्ता मे गृहदेवताः । 74
 स्ववाचा पुरतस् तासाम् अनेन, अङ्गीकृतं धनं,
 ताम् आनय्य इह मञ्जूषां पृथक्तां देवतास् तया । 75
 तच् कृत्वा विस्मयाद् राजा तदानयनम् आदिशत्;
 ततः क्षणात् सा मञ्जूषा प्रापिता बहुभिरू जनेः । 76
 अथ उपकोशा वक्ति स्म, सत्यं वदत देवताः,
 यद् उक्तं बणिजा तेन, ततो यात निजं गृहं । 77
 नो चेद् दहाम्य् अहं युष्मान् सदस्य उद्धाटयामि वा.
 तच् कृत्वा भीतभीतास् ते मञ्जूषास्था बभाषिरे । 78